

Der synes ikke tilstrækkelig Grund til at udvide det efter de almindelige Skadeserstatningsregler hjemlede Erstatningsansvar som Paragraffens 2. og 3. Stk. gør¹⁾.

ad § 43 [Forslagets § 42].

Da det i Praksis ofte har været omtvistet, hvad der skal forstås ved Likvidationens Begyndelse, vil det formentlig være heldigst at sætte en Frist, inden hvilken Likvidationens Indlednings-Status skal foreligge (kan formentlig sættes til 4 Uger); ligeledes vil det formentlig være naturligt at denne Indlednings-Status inden 2 Maaneder forelægges paa en ordinær eller ekstraordinær Generalforsamling²⁾.

ad § 59 [Forslagets § 58].

Sidste Punktum foreslaas udslettet, da der ikke synes tilstrækkelig Grund til at indføre en saadan Undtagelsesbestemmelse, som kan give sig uheldige Udslag.

Løvrigt bemærkes følgende:

Baade før og især siden Krigens Begyndelse har man høstet tilstrækkelige Erfaringer angaaende den Indflydelse, som en i Spekulationshensigt sammenkøbt Aktiemajoritet kan udøve for at forskaffe sig en øjeblikkelig Spekulationsgevinst til Skade for eller i hvert Fald til Uro for Selskabets Drift og derigennem til Skade for de Aktionærer, der har sat Penge i Virksomheden i Haab om dens rolige og varige Trivsel og uden Tanke paa pludselige Konjunkturgevinster ved Salg af Aktierne eller ved at svække Udviklingsmuligheden, og ved utidige Udbetalinger af Selskabets Midler.

Denne Strid imellem Aktiemajoritetens Børsinteresser og Minoritetens Interesser for Selskabets Drift fremtræder ikke i paafaldende Grad i et Land som England, hvis Aktieselskaber dels er saa store, at et Majoritetsopkøb oftest er uoverkommeligt, dels har sine Aktier saa spredt i Befolkningen og i saa smaa Dele, at ogsaa dette hindrer Majoritetsopkøb, dels endelig, ikke som her, arbejder med en forholdsvis lille Aktiekapital i Forhold til dens Bankkredit; men her i Landet synes Minoriteten at have en Trang til Beskyttelse, særlig naar dens Interesser gaar parallelt med Produktionen, d. e. hele Landets Interesser.

Striden mellem Majoritets- og Minoritetsinteresser i saadanne Tilfælde vil næppe kunne afgøres gennem faste Regulativer, men snarest gennem Arbitrage, og det foreslaas, at en vis Aktieminoritet eller Aktieselskabets Ledelse paa Minoritetsinteressernes Vegne maa kunne indanke Striden til et Arbitragenævn, sammensat af en Repræsentant fra f. Eks. Grossereretsocietetet, Industriraadet og Nationalbanken, der afgør Striden, idet der tages billigt Hensyn til Spørgsmaalets Betydning for Virksomhedens Drift og Fremtid, til Kreditorers og Aktionærers Interesser, i hvilken Henseende de saakaldte Anlægsaktionærers Interesser navnlig ikke bør forfordes til Fordel for Aktionærers, der har forskaffet sig Aktiemajoriteten ved Spekulationslaan.

Nationalbanken i København.

H. Green.

C. Ussing.

la Cour.

¹⁾ Den omtalte § 41 er udgaaet af Forslaget.

²⁾ Bestemmelsen er delvis omredigeret, jfr. Forslagets § 42.